मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।इन्द्रः। त्रिष्टुप्।

आ नो देव शवसा याहि शुष्मिन्भवा वृध इन्द्र रायो अस्य।
महे नृम्णाय नृपते सुवज्र महि क्षत्राय पौंस्याय शूर॥ ७.०३०.०१

देव- द्योतनशील। शुष्मिन्- बलिन्। नः- अस्मान्। शवसा- स्वशक्त्या। आ याहि- आगच्छ। इन्द्र। अस्य- एतस्य। रायः- दानयोग्यधनस्य। वृधः- वर्धकः। भव। सुवज्र- वज्रपाणे। नृपते- राजन्। शूर- समर्थ। महे- महते। नृम्णाय- वीर्याय। महि- महते। क्षत्राय। पौंस्याय- पौरुषाय त्वामाह्वये ॥१॥

हवन्त उ त्वा हव्यं विवाचि तनूषु शूराः सूर्यस्य सातौ।
त्वं विश्वेषु सेन्यो जनेषु त्वं वृत्राणि रन्धया सुहन्तु॥ ७.०३०.०२

त्वा- त्वाम्। हव्यम्- आह्वातव्यम्। शूराः- समर्थाः। विवाचि- विशेषवाचि सत्याम्। तनूषु- तनुरक्षार्थमपि। सूर्यस्य- सवितुरात्मनः। सातौ- लाभे निमित्ते सति। हवन्ते- आह्वयन्ति। त्वम्। विश्वेषु- सर्वेषु। जनेषु। सेन्यः- सेनापतिरसि। त्वम्। वृत्राणि- आवरणानि। सुहन्तु- वज्रेण। रन्धय- वशीकुरु ॥२॥

अहा यदिन्द्र सुदिना व्युच्छान्दधो यत्केतुमुपमं समत्सु।
न्यश्ग्निः सीददसुरो न होता हुवानो अत्र सुभगाय देवान्॥ ७.०३०.०३

यत्- यदा। इन्द्र। अहा- अहानि। सुदिना- सुदिनानि। व्युच्छान्- व्युच्छेयुः। यत्- यदा। समत्सु- वृत्रैर्जनितेषु युद्धेषु। उपमम्- अन्तिकम्। केतुम्- ज्ञानम्। दधः- धारयसि। तदा। असुरः- प्राणदः। न- च। होता- देवाह्वाता। अत्र। सुभगाय- सौभाग्याय। देवान्- देवताः। हुवानः- ह्वयन्। अग्निः- पावकः सत्क्रतुः। नि सीदत्- निषीदति ॥३॥

वयं ते त इन्द्र ये च देव स्तवन्त शूर ददतो मघानि।

यच्छा सूरिभ्य उपमं वरूथं स्वाभुवो जरणामश्नवन्त॥ ७.०३०.०४

देव- द्योतनशील। इन्द्र- परमेश्वर। शूर- समर्थ। ये। ते- त्वदीयाः। ते- तुभ्यम्। मघानि- हव्यानि। ददतः- यच्छन्ति। तेभ्यः। सूरिभ्यः- विद्वद्भ्यः। उपमम्- अन्तिकम्। वरूथम्- श्रेष्ठं भावनम्। यच्छ- देहि। स्वाभुवः- स्वात्मनि स्थिताः। जरणाम्- जराम्। अश्नवन्त- प्राप्नुवन्तु ॥४॥

वोचेमेदिन्द्रं मघवानमेनं महो रायो राधसो यद्ददन्नः।

यो अर्चतो ब्रह्मकृतिमविष्ठो यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०३०.०५

पूर्वं व्याख्यातम् (७.०२८.०५) ॥५॥